

The effectiveness of training the Shoemaker's self-encouragement based on the Adler's theory on cognitive emotion regulation strategies among the female-headed households

Alireza Aghayousefi¹, Ashraf Mehmannaavazan^{2,*}, Mehdi Dehestani³

1- Associate Professor, department of Psychology, Payame Noor University, PO BOX 19395 - 3697, Tehran, IRAN.

2- PhD student in general psychology, Department of counseling and guidance, Alzahra University, Tehran, IRAN Ashraf.mehmannaavazan@gmail.com

3- Assistant Professor, department of Psychology, Payame Noor University, PO BOX 19395 - 3697, Tehran, IRAN.

Abstract

Introduction: Female-headed households are exposure to numerous psychological problems because traumatic events and negative experiences, thus they are in need of psychological empowerment, including cognitive emotion regulation strategies.

Aim: The purpose of this study was conducted the effectiveness of training the self-encouragement on cognitive emotion regulation strategies among the female-headed households.

Method: The research methodology was semi-experimental which fell under pretest and posttest along with the control group. The statistical population included 18 women heading families who were selected through in-access volunteer sampling method. This number was randomly placed in two experimental and control groups. The experimental group was exposed to self-encouragement training for ten 120-minute sessions while the control group received no such training. The two groups, prior and after the educational intervention were appraised by the Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ). Data collected were analyzed by the multivariate covariance analysis (MANCOVA).

Results: self-encouragement training showed a significant difference in emotion regulation strategies in two group.

Conclusion: self-encouragement training as a skill results in increasing the use of cognitive strategies of acceptance, positive refocusing, positive reassessment, and of taking views and reducing cognitive strategies of self-blame and rumination as well. Thus, for enabling the psychology and the cognitive emotion regulation of the female-headed households, this sort of training is advised along with other socioeconomic supports.

Keywords: female-headed households, self-encouragement, Cognitive emotion regulation strategies

اثربخشی آموزش خود دلگرم سازی شوناگر مبتنی بر نظریه آدلر بر راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در زنان سرپرست خانوار

علیرضا آقاییوسفی^۱، اشرف مهمان نوازان^۲، مهدی دهستانی^۳

- ۱- دارای مدرک دکترا، عضو هیئت علمی و دانشیار دانشگاه پیام نور، گروه روان شناسی، رئیس دانشگاه پیام نور قم
- ۲- دانشجوی مقطع دکتری روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور، عضو گروه مشاورین دانشگاه الزهراء (نویسنده مسئول) Ashraf.mehmannavazan@gmail.com
- ۳- دارای مدرک دکتری روانشناسی، عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه پیام نور

چکیده

مقدمه: زنان سرپرست خانوار به دلیل مواجهه با تجارب منفی و وقایع آسیبزا در معرض مشکلات روانشناختی متعدد می‌باشند که نیازمند توانمندسازی روانی از جمله راهبردهای تنظیم شناختی هیجان می‌باشند.

هدف: این پژوهش با هدف اثربخشی آموزش خوددلگرم سازی بر راهبردهای تنظیم شناختی هیجان زنان سرپرست خانوار، صورت گرفته است.

روش: پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی و در قالب پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل می‌باشد. از میان زنان سرپرست خانوار داوطلب مراجعه‌کننده به سرای محله شهرداری منطقه اتابک تهران، ۱۸ نفر به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش در معرض آموزش خوددلگرم سازی، در ۱۰ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای قرار گرفتند و گروه کنترل نیز هیچ آموزشی دریافت نکردند. دو گروه، قبل و بعد از مداخله آموزشی به وسیله پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان (CERQ)، ارزیابی شدند. داده‌های جمع‌آوری شده با آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره (مانکوا)، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: آموزش خود دلگرم سازی، تفاوت معنی‌داری در راهبردهای تنظیم شناختی هیجان بین دو گروه مورد مطالعه نشان داد. **نتیجه‌گیری:** آموزش خوددلگرم سازی به عنوان یک مهارت، موجب افزایش استفاده از راهبردهای شناختی پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه پذیری، و نیز کاهش استفاده از راهبردهای شناختی ملامت خویش و نشخوارگری، شده است. بنابراین جهت توانمند سازی روان شناختی زنان سرپرست خانوار، این آموزش در کنار سایر حمایت‌های اقتصادی و اجتماعی، توصیه می‌گردد.

کلید واژه‌ها: زنان سرپرست خانوار، خوددلگرم سازی، راهبردهای تنظیم شناختی هیجان

مقدمه

ناگهانی سرپرستی از شوهر به زن، باعث بوجود آمدن رشته‌ای از ناامنی‌ها و وظایف مضاعف شامل از دست دادن درآمد، تربیت فرزندان و ایفای نقش دوگانه (پدر و مادر) برای زنان می‌شود. در نتیجه اثر معکوس بر سلامت جسم، روان و رضایت از زندگی زنان گذاشته و مسائل روان شناختی تازه‌ای به بار می‌آورد (هربست و کوهن^۱، ۲۰۱۰). چیسمن، فرگوسن و معتقدند^۲ (۲۰۱۱)، مشکلات عاطفی روانی زنان سرپرست خانوار، منجر به آسیب‌های روحی مانند اختلال استرس پس از حادثه، اضطراب و افسردگی می‌شود. گروه عمده-ای از این زنان با فقر، ناتوانی و بی‌قدرتی در زمینه اداره امور اقتصادی خانواده مواجه هستند به طوری که کار آمدی و سلامت روان آنها را مختل کرده و زمینه ابتلا به افسردگی و سایر اختلالات را فراهم می‌سازد (مایر و سولیوان^۳، ۲۰۱۰). لذا، این زنان نیازمند سازگاری مجدد هستند (کوینی^۴، ۲۰۰۳). و با توجه به چالش‌های زیاد، لزوم توانمند سازی روانی آنان در کنار سایر جنبه‌های توانمندسازی اجتماعی و اقتصادی افراد حائز اهمیت می‌باشد. بنابراین هدف اصلی توانمندی سازی روانشناختی این قبیل زنان، دستیابی به سلامت روان می‌باشد. ارتقای سلامت روان مستلزم آموزش روش دستیابی به سبک زندگی سالم، رفتارهای مقابله‌ای سازگارانه و نیز کمک به افراد در معرض خطر برای

تحقیقات روان شناسی در دهه‌های اخیر نشان داده است که بین اختلالات رفتاری و آسیب‌های اجتماعی با توانایی-های افراد در تحلیل درست از خود، عدم احساس کنترل و کفایت شخصی جهت رویارویی با موقعیتهای دشوار و آمادگی نداشتن برای حل مشکلات زندگی به شیوه مناسب، ارتباطی وجود دارد. تغییرات و پیچیدگی روزافزون جامعه، آماده سازی افراد به خصوص زنان را در جهت رویارویی با موقعیتهای دشوار امری ضروری می‌نماید (طارمیان، ۱۳۸۷). تغییرات ایجاد شده در جوامع در دهه‌های اخیر باعث تغییر ساختار خانواده، پذیرش مسوولیت بیشتر و استرس بیشتر برای اداره زندگی توسط برخی زنان شده است که سرپرستی خانوار را برعهده دارند. با عنایت به اینکه در کشور ما تامین معیشت خانواده بر عهده مرد می‌باشد، زنان در موارد خاصی مانند فوت یا شهادت سرپرست، از کار افتادگی، غیبت موقت یا دائم وی از قبیل حبس یا متواری بودن، وقوع طلاق و حتی اعتیاد و بیکاری مرد، مسوولیت سنگین اداره امور خانواده را بر عهده می‌گیرند و از سوی دیگر جامعه ما به دلیل تغییرات فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی در معرض حوادثی چون جنگ و بلایای طبیعی بوده و همچنین آمار رو به تزاید طلاق مواجه بوده که طبیعتاً "تعداد زیادی افراد بی سرپرست بر جای می‌گذارد (تقی‌زاده، آرتیدار، ۱۳۸۶). و سرپرستی خانواده بر عهده زنان این خانواده‌ها گذاشته می‌شود. انتقال

1-Herbst

2- Cheeseman, Ferguson, Cohen

3- Meyer, Sullivan

4- Coyne

ضعیف مانند نشخوارگری، فاجعه‌سازی و ملامت خویش استفاده می‌کنند، نسبت به سایر افراد، بیشتر در برابر مشکلات هیجانی آسیب‌پذیر هستند، در حالی که در افرادی که از سبک‌های مطلوب مانند ارزیابی مجدد مثبت استفاده می‌کنند، آسیب‌پذیری کمتر است. در مجموع، تنظیم شناختی هیجان ما را قادر می‌سازد با انعطاف‌پذیری بیشتری به وقایع محیطی متنوع، پاسخ دهیم (زارع، عبدالله-زاده، ۱۳۹۱). در سال‌های اخیر، گارنفسکی و اسپینهاون (۲۰۰۲، ۲۰۰۱)، ۹ راهبرد متفاوت تنظیم شناختی هیجان، شامل: سرزنش‌گری، پذیرش، نشخوار فکری، تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، کم اهمیت شماری، فاجعه‌نمایی و دیگر سرزنش‌گری را به صورت مفهومی شناسایی کرده‌اند، که راهبردهای پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت و کم اهمیت شماری تحت عنوان راهبردهای سازش یافته تنظیم شناختی هیجان مطرح می‌شوند (حسنی، خوارزمی، میرآقایی، ۱۳۹۱). الگوهای نظری اخیر، تنظیم موفق هیجان را با پیامدهای سلامت، روابط بین فردی، عملکرد شغلی و تحصیلی مطلوب مرتبط دانسته‌اند (براکت و سالووی، ۲۰۰۴؛ جان و گروس، ۲۰۰۴).^۴ در زمینه نظم بخشی به هیجان رویکردهای گوناگونی در روان‌شناسی به آن پرداخته‌اند، از آن جمله نظریه روان‌شناسی فرد نگر آدلر و پیروان او می‌باشد.

پرهیز از رفتارهای پرخطر است (جین-لیوپس، اندروسن^۱، ۲۰۰۶). توانایی سازگاری افراد در رویارویی با تنیدگی، مشکلات زندگی شخصی و معضلات اجتماعی برابر نیست (انگرمایر، کلیان، ویلیام، ویتماند، ۲۰۰۶).^۲ در محیط اجتماعی مشابه، برخی اشخاص توانایی مقابله با مشکلات و موقعیتهای چالش برانگیز را خیلی سریع از دست می‌دهند و دچار افسردگی، اضطراب، رفتارهای ضداجتماعی و ... می‌شوند، در حالی که عده‌ای دیگر به راحتی قادرند از پس این موقعیتهای برآیند و بدون عارضه خاصی مشکل را برطرف کرده یا آن را پشت سر بگذارند (اینگرام، میراندا، سگال^۳، ۱۹۹۸). به اعتقاد متخصصان، چگونگی ارزیابی دستگاه شناختی فرد در هنگام روبه‌رو شدن با حادثه منفی از اهمیت بسزایی برخوردار است، سلامت روانی افراد ناشی از تعامل دوطرفه میان استفاده از انواع خاصی از راهبردهای تنظیم شناختی هیجان و ارزیابی درست از موقعیت تنش‌زا است (گارنفسکی و همکاران، ۲۰۰۳). راهبردهای تنظیم شناختی هیجان، به نحوه تفکر افراد پس از بروز یک تجربه منفی یا واقعه آسیب‌زا اطلاق می‌شود، نظم‌جویی شناختی هیجان در فرایندهای مختلف بهنجار و نابهنجار نقش اساسی داشته و در برابر محرک‌های منفی و تجارب ناخوشایند، یکی از مولفه‌های مهم فرایند مقابله می‌باشد، نتایج پژوهش‌ها بیان می‌کنند، افرادی که از سبک‌های شناختی

4- Brackett, Salovey
5- John & Gross

1- Jane-Llopi, Anderson
2- Angermeyer, Kilian, Wilms, Wittmund
3- Ingram, Miranda, Segal

دیدگاه آدلری به تنظیم هیجان، توسط فردی به نام راسموسن توسعه پیدا کرد، او بیان می‌کند که هیجانات قسمتی از زندگی روزانه هستند و انرژی فوری و فوتی برای حرکت ما هستند (راسموسن^۱، ۲۰۰۳)، وی بیان می‌کند هر هیجان دارای هدفی است، وی عقیده آدلری‌ها را در مورد تلاش برای غایت شناختی یک هدف، اخذ نموده است (دیویس، ۲۰۱۴). آدلر در مورد مشکلات هیجانی بیان می‌کند که علاقه اجتماعی می‌تواند به افراد در غلبه بر احساس‌های کهنتری کمک کند، که این احساس کهنتری، شخص را به سمت رفتار ضعیف و مشکلات هیجانی سوق می‌دهد، ولی افراد از طریق راه حل‌های جایگزین برای غلبه به احساس حقارت، با داشتن دلگرمی و ارتقاء علاقه اجتماعی می‌توانند باورها و رفتارهای خود را تغییر دهند (آدلر^۲، ۱۹۶۴؛ لیمبرگر و ناش، ۲۰۰۸ به نقل از دیویس، ۲۰۱۴). علاقه اجتماعی یک توانایی اصلی (ذاتی) است که به منظور حل مشکلات زندگی، نیاز به رشد کردن دارد، و در آن میل به برقراری روابط انسانی دو طرفه و رضایت بخش وجود دارد که موجب اتصال و ثبات می‌گردد و منجر به کاهش هیجانات منفی مانند ترس می‌شود (فروسچل و رینی، ۲۰۰۸، به نقل از سوئرلند، والدمن، کولینز^۳، ۲۰۱۰).

در این پژوهش به مطالعه اثربخشی آموزش خوددلگرم سازی بر تنظیم شناختی هیجان می‌پردازیم که مبتنی بر

مفاهیم شوناکر^۴ و بر مبنای نظریه آدلر، می‌باشد. دلگرمی^۵ یکی از مفاهیم اساسی روان‌شناسی آدلری است (کارنز و کارنز^۶، ۱۹۹۸). درمان آدلری نوعی رویکرد روانی-آموزشی، حال-آینده، محدود و کوتاه مدت است که به طور نظری سازگار، یکپارچه و به نوعی ترکیبی است و آشکارا ادراک‌های شناختی و سیستمی را یکپارچه می‌کند (موزاک و مانیانچی^۷، ۱۹۹۲). درمانگر آدلری مراجع را به عنوان فردی دلسرد و نه به عنوان بیمار می‌بیند (کنز^۸، ۲۰۰۱). به همین دلیل، آدلرگرایان به دنبال درمان چیزی نیستند، بلکه به بیان دقیق‌تر، درمان را نوعی فرایند "دلگرمی" می‌دانند (واتس^۹، ۲۰۰۸). دلگرمی، مفهومی کلیدی در ارتقاء و فعال سازی "علاقه اجتماعی" در افراد است (ایوانز، ۲۰۰۵). نویسندگان متعددی شیوه‌های مراوده دلگرمی مانند گوش دادن و درک کردن، غیرقضاوتی بودن، با دیگران صبور بودن، القاء ایمان و اطمینان به شخص و توانایی-هایش، تصدیق عمل، تمرکز بر تلاش یا پیشرفت و تمرکز بر توانایی‌ها و داشته‌ها را توصیف کرده‌اند. نشان دادن یا اثبات عملی ارزش قائل شدن برای فرد دیگر، ماهیت اصلی دلگرمی است (چستون^{۱۰}، ۲۰۰۰). باهملن و دینتر^{۱۱} (۲۰۰۱)، بیان می‌کنند که، دلگرم سازی عبارت است از

4- Shoenaker
5- Encouragement
6- Karnz & Karnz
7- Mosak & Maniancci
8- Kanz
9- Wattes
10- Cheston
11- Bahlmann & Dinter

1- Rasmussen
2- Adler
3- Sutherland, Waldman, Collins

دهد. دلگرم سازی هم هدف شخصی و هم هدف اجتماعی دارد. آنچه مهم است داشتن نگرش های مثبت نسبت به مسائل اطراف است، اما بسیاری از افراد این گونه نیستند و با احساس عدم کفایت و حقارت زندگی می کنند، آنها معتقدند مفید نیستند، این یاس و دلسردی باید توسط افرادی در جهت افزایش دلگرم سازی و برآوردن نیازهای زندگی درمان شود. یکی از روش های درمانی در مواجهه با این افراد، روش آموزشی شوناکراست، تئو و آنتینیو شوناکر، این برنامه آموزشی را براساس روان شناسی فرد نگر آدلر در سال ۱۹۸۰، تهیه کردند. آنها مفهوم دلگرم سازی را پرورش دادند و آن را از یک مفهوم تئوریک به صورت روش علمی و قابل اجرا در آوردند (باهلمن و دینتر، ۲۰۰۱). هدف آموزش، آموزش دلگرم سازی به خود و دیگران است. در ابتدا عمدتاً به دلگرم سازی خویشتن و سپس دلگرم سازی دیگران تاکید می شود. هریک از جلسات مطابق یک ساختار معین که "مدل گام های ۶ گانه" نامیده می شود، سازماندهی شده است. گام اول، آرام سازی، گام دوم، بازخوردی از مطالب جلسه قبل، گام سوم، دادن اطلاعات در مورد موضوع جلسه، گام چهارم، ارائه ی یک تمرین، گام پنجم، ارائه تمرین برای خانه و گام ششم تمرین آرام سازی دوباره است. در هر جلسه این ۶ گام تکرار می شود. (صداقت پور، ۱۳۸۷). باهملن و دینتر (۲۰۰۱)، دریافتند که آموزش دلگرم

فهم این امر که با وجود احساسات منفی و مثبت در فرد، درک و دریافت خود فرد است که تفاوتی برجسته در دیدگاهش نسبت به زندگی ایجاد می کند، دلگرمی انکار یا سرکوبی احساسات منفی در زندگی نیست، بلکه توجه به نکات مثبت و منفی و انتخاب تعمدی برای توجه به مسائل مثبت و آگاهی از آن چه انجام می دهیم می باشد، به طوری که بتوانیم زندگی سودمندی داشته باشیم. در دیدگاه اکستین و همکاران (۲۰۰۰)، دلگرمی باعث می شود افراد احساس خوشایندی داشته، در زندگی به نحو موثری عمل کرده و برای حل مشکلاتشان هوشمندانه تر برنامه ریزی کنند، همچنین توانایی های خود را بشناسند و بدانند قادرند چه فعالیت هایی را به طور مستقل انجام دهند که این خود مستلزم به کارگیری تلاش و توانایی های افراد، علیرغم وجود موانع و خطراتی است که در زندگی وجود دارد. دینک مایر (۱۹۷۲)، در مورد افرادی که دچار غمگینی شده اند و سبک اجتنابی را در سبک های مقابله ای خود برگزیده اند، می گوید روان درمانگر می تواند مراجع را از طریق رابطه درمانی، افزایش بینش در مورد انتخاب عملکردها و آن چه که انجام می دهد دلگرم نماید و این مراجع ممکن است در مورد امکان تغییر، بدبین و دلسرد باشد، لذا مهم است که او قابلیت های خلاقانه خود را برای تفسیر وضعیت زندگی خود شناخته و انتخاب نماید و طراحی متفاوتی را صورت

آنها تقلیل یافته و احساس تنهایی کمتر کرده اند (شوناکر، ۱۹۹۱، به نقل از باهلن و دینتر، ۲۰۰۱). علی محمدی، سهرابی، کرمی (۱۳۹۰)، نشان دادند که آموزش دلگرم سازی، علائم افسردگی را در گروه آزمایش کاهش داده است. صفاری نیا، مهمان نوازان (۱۳۹۳)، دریافتند که آموزش خوددلگرم سازی موجب ارتقاء توانمندیهای روانشناختی (خودکارآمدی و جرات ورزی) زنان سرپرست خانوار شده است. لذا باتوجه به پیشینه نظری و پژوهشی در زمینه دلگرم سازی و اثرات آن بر توانمندیهای شناختی، رفتاری و هیجانی، بررسی اثربخشی آموزش خوددلگرم سازی بر راهبردهای شناختی تنظیم هیجانی زنان سرپرست خانوار ضروری به نظر می‌رسد که در این تحقیق به آن پرداخته خواهد شد. سوال این پژوهش نیز این است که آیا آموزش خود دلگرم سازی بر راهبردهای تنظیم شناختی هیجان اثربخشی دارد یا خیر.

روش

پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی، از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل می‌باشد. جامعه آماری پژوهش، سرای محله اتابک شهرداری تهران به صورت یک جامعه در دسترس در نظر گرفته شده است. کلیه زنان سرپرست خانوار مراجعه‌کننده به این سرای محله در نظر گرفته شده‌اند و نمونه‌گیری به این صورت بود که ابتدا برگزاری دوره آموزش خود دلگرم سازی در مرکز اعلام گردید و یک بروشور شامل اهداف و

سازی دارای تاثیرات مثبت بر احساس خودارزشی، بهزیستی روانشناختی، سازگاری مثبت با مشکلات، کاهش شکایات جسمی و روانی، کاهش سطح اضطراب تجربه شده در موقعیتهای اجتماعی و افزایش فراوانی برخی از رفتارهای اجتماعی موثر شده است. کاسپانر و همکاران^۱ (۲۰۱۰)، نیز در مطالعات خود نشان دادند که دلگرمی باعث می‌شود افراد احساس خوشایندی داشته و در زندگی به نحو موثری عمل کرده و برای حل مشکلات هوشمندانه‌تر برنامه‌ریزی نمایند. احساس خوشایند، خوش بینی و امیدواری از نتایج خود دلگرم سازی است و گلیب (۲۰۱۳)، نشان داد که به موازات رشد ارزیابی مجدد مثبت و رشد خوش بینی، استرس کاهش می‌یابد. و بین خوش بینی و راهبردهای تنظیم هیجان و سلامت روان رابطه مثبت معنادار وجود دارد (عیسی زادگان و شیخی، ۲۰۱۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که آموزش خود دلگرم سازی بر کاهش احساس کهنتری و افزایش توانمندیهای روانشناختی تاثیرگذار می‌باشد. کانگ، پارک، هان و پارک^۲ (۲۰۱۲)، دریافتند که برنامه دلگرم سازی بر افزایش عزت نفس و کاهش احساس کهنتری افراد تاثیرگذار می‌باشد. شوناکر (۱۹۸۰)، در بررسی اثربخشی دلگرم سازی، دریافت که آزمودنی‌ها با دید مثبت‌تر با مشکلات روبرومی شوند و رفتار آنها دوستانه‌تر می‌باشد و مونیر (۱۹۸۹)، نشان داد این افراد بسیار فعال‌تر از گذشته عمل نموده، افسردگی

1- Caspaner

2- Kang, . Park, . Han

در کشور هلند تدوین شده است و دارای دو نسخه انگلیسی و هلندی است. این پرسشنامه چند بعدی است که جهت شناسایی راهبردهای مقابله‌ای شناختی پس از تجربه کردن وقایع یا موقعیتهای منفی مورد استفاده قرار می‌گیرد. برخلاف سایر پرسشنامه‌های مقابله‌ای به صورت آشکار بین افکار فرد و اعمال واقعی وی تمایز قایل نمی‌شود. این پرسشنامه افکار فرد را پس از مواجهه با یک تجربه منفی یا وقایع آسیب‌زا ارزیابی می‌کند این پرسشنامه که ابزار خود گزارشی است دارای ۳۶ ماده است و برای افراد ۱۲ سال به بالا (هم افراد بهنجار و هم جمعیت بالینی) قابل استفاده می‌باشد، این پرسشنامه دارای پایه تجربی و نظری محکمی بوده و از ۹ خرده مقیاس تشکیل شده است. خرده مقیاس‌های مذکور ۹ راهبرد شناختی ملامت خویش، پذیرش، نشخوارگری، تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری، فاجعه‌سازی و ملامت دیگران را ارزیابی می‌کند. دامنه نمرات مقیاس از ۱ (هرگز) تا ۵ (همیشه) می‌باشد. هر خرده مقیاس شامل چهار ماده است. نمره کل هر یک از خرده مقیاس‌ها از طریق جمع کردن نمره ماده‌ها به دست می‌آید. بنابراین دامنه نمرات هر خرده مقیاس بین ۴ تا ۲۰ خواهد بود. نمرات بالا در هر خرده مقیاس بیانگر میزان استفاده بیشتر راهبرد مذکور در مقابله و مواجهه با وقایع استرس‌زا و منفی می‌باشد. به منظور تهیه و آماده سازی نسخه فارسی این

ویژگیهای دوره مورد نظر و شرایط شرکت در این آموزش تهیه و بین داوطلبان توزیع شد. سپس ۲۴ نفر از زنان مورد نظر، داوطلب شرکت در کارگاه شدند که میانگین سنی آنان ۳۶ سال و با حداقل تحصیلات سوم راهنمایی و سرپرست خانوار بودن (یعنی دارای شرایط مورد نظر در این پژوهش) بود. سپس این تعداد به صورت تصادفی در دو گروه ۱۲ نفری (گروه آزمایش و کنترل) جایگزین شدند. سپس در ادامه، ۳ نفر از گروه آزمایش و ۳ نفر از گروه کنترل به دلیل غیبت‌های بیش از سه جلسه، عدم حضور در پس آزمون، حذف گردیدند و بنابراین تعداد **اقرادی** که داده‌های به دست آمده از آنها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت، ۹ نفر از گروه آزمایش و ۹ نفر از گروه کنترل و مجموعاً ۱۸ نفر بود. هر دو گروه آزمایش و کنترل دوبار مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند، اولین اندازه‌گیری با اجرای یک پیش آزمون و دومین به وسیله یک پس آزمون صورت گرفت. آموزش ارائه شده در این پژوهش، آموزش خود دلگرم سازی بر مبنای طرح آموزشی شوناگر می‌باشد که در ۱۰ جلسه، و هر جلسه ۱۲۰ دقیقه برای گروه آزمایش اجرا شده است. ۱ که بر مبنای پروتکل اجرا شده است.

ابزار سنجش: پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان (CERQ)^۲ پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان (نظم جویی شناختی هیجان) توسط گارنفسکی، کرایچ و اسپینهاون (۲۰۰۱)،

براساس روش شوناگر حداکثر افراد تحت آموزش ۱۰-۱۱ نفر می‌باشد.
2 - Cognitive Emotion Regulation Questionnaire

پرسشنامه، از تکنیک ترجمه مضاعف استفاده شد (حسنى، ۱۳۸۹؛ به نقل از زارع و عبداللهزاده، ۱۳۹۱). روایي ساختاري و پایايي این مقیاس در ایران با استفاده از تحلیل عامل مورد تایید قرار گرفت. (۱۳۸۹)

گرفته است و پایايي آن با استفاده از ضریب الفاي کرونباخ براي هر کدام از زیر مقیاسها ما بین ۰/۶۴ الي ۰/۸۲ گزارش شده است. (عبدی، باباپور خیرالدین، فتحي، ۱۳۸۹)

جدول ۱: پروتکل آموزشی خوددلگرم سازی^۱

ردیف	جلسه	مداخله
۱	اول	معرفی مفهوم دلگرمی و آموزش رفتارها و ویژگی های دلگرم کننده
۲	دوم	آموزش مفهوم هدف گرایی رفتار انسان
۳	سوم	شجاعت پذیرش ناکامل بودن و دلگرم کردن افراد برتر از خود
۴	چهارم	یادگیری تفکر محبت آمیز و دلگرم کردن
۵	پنجم	تاثیر بدگویی از دیگران بر از بین رفتن علاقه اجتماعی و ایجاد دل سردی
۶	ششم	خود دلگرم کننده بودن و ایجاد روابط مثبت با دیگران
۷	هفتم	ایجاد گفتگوی درونی و بیان اظهارات هویتی دلگرم کننده
۸	هشتم	بررسی نقش خود در موقعیت های دشوار
۹	نهم	بررسی سبک زندگی و خاطرات اولیه
۱۰	دهم	کاوش کردن پویش های فرد، شناخت و مبارزه با اشتباهات اساسی زندگی و ارزیابی جلسات پیشین

۱- به نقل از سلیمی بجستانی، عسلی طالکویی (۱۳۹۲)

یافته‌های پژوهش

برای بررسی فرضیه‌ها، به منظور کنترل اثر پیش آزمون از روش تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شد. در تحلیل مانکووا باید شرایط همگونی واریانس‌ها، خطی بودن و نرمال بودن نمرات رعایت

گردد تا بتوان به نتایج منتج شده اطمینان کرد که در این تحقیق. پس از حصول اطمینان از برقراری مفروضه-ها، در ادامه برای آزمون اثر گروه یا مداخله بر متغیرهای وابسته، از تحلیل مانکووا استفاده شد.

جدول ۲: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد نمرات پیش آزمون و پس آزمون راهبردهای تنظیم شناختی هیجان

(سازش یافته و سازش نیافتده) در دو گروه آزمایشی و کنترل

گروه آزمایشی		گروه کنترل		مرحله شاخص		
پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون			
۱۴/۲۲	۱۶/۵۵	۱۳/۸۸	۱۲/۴۴	میانگین	زیر مقیاس پذیرش	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۱/۷۸۷	۲/۲۴۲	۳/۹۱۹	۲/۹۲۰	انحراف استاندارد		
۱۳/۶۶	۱۶/۶۶	۱۳/۵۵	۱۲/۰۰	میانگین	زیر مقیاس تمرکز مجدد مثبت	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش نیافتده)
۴/۷۹۵	۲/۱۲۱	۴/۰۳۴	۳/۲۴۰	انحراف استاندارد		
۱۷/۵۵	۱۶/۴۴	۱۴/۷۷	۱۳/۵۵	میانگین	زیر مقیاس تمرکز مجدد برنامه ریزی	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۲/۸۷۷	۲/۶۵۱	۳/۸۹۸	۴/۲۱۶	انحراف استاندارد		
۱۳/۳۳	۱۷/۳۳	۱۴/۰۰	۱۱/۶۶	میانگین	زیر مقیاس ارزیابی مجدد مثبت	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۳/۰۸۲	۱/۲۲۴	۱/۵۸۱	۲/۷۸۳	انحراف استاندارد		
۱۱/۵۵	۱۷/۱۱	۱۳/۳۳	۱۲/۸۸	میانگین	زیر مقیاس دیدگاه پذیری	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۲/۵۰۵	۱/۴۵۲	۲/۹۱۵	۲/۴۷۲	انحراف استاندارد		
۱۰/۳۳	۶/۷۷	۱۰/۲۲	۱۰/۱۱	میانگین	زیر مقیاس ملامت خویش	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۲/۶۹۲	۱/۶۴۱	۱/۸۵۵	۲/۴۲۰	انحراف استاندارد		
۱۴/۴۴	۸/۶۶	۱۴/۲۲	۱۴/۱۱	میانگین	زیر مقیاس نشخوارگیری	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۳/۷۴۵	۱/۵۰۰	۴/۰۵۵	۳/۴۰۷	انحراف استاندارد		
۱۰/۶۶	۷/۲۲	۱۳/۴۴	۱۱	میانگین	زیر مقیاس فاجعه سازی	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۳/۲۴۰	۲/۵۸۷	۴/۳۰۴	۳/۶۴۰	انحراف استاندارد		
۱۰/۴۴	۶/۲۲	۱۰/۲۲	۹/۶۶	میانگین	زیر مقیاس ملامت دیگران	راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته)
۳/۰۰۴	۲/۲۲۳	۲/۷۲۸	۲/۹۵۸	انحراف استاندارد		

بررسی فرضیه‌ها:

فرضیه اول: آموزش خود دلگرم سازی استفاده از

راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش یافته) را در زنان سرپرست خانوار افزایش می‌دهد.

جدول (۳): آزمون لامبدای ویلکز

سطح معناداری	خطای درجه آزادی	درجه آزادی	F	ارزش	آزمون لامبدای ویلکز
۰٫۰۰۱	۷	۵	۵۷٫۹۸۰	۰٫۰۲۴	آزمون لامبدای ویلکز گروهها
۰٫۷۴۹	۷	۵	۰٫۵۳۰	۰٫۷۲۵	آزمون لامبدای ویلکز پذیرش
۰٫۰۰۱	۷	۵	۱۹٫۰۷۹	۰٫۰۶۸	آزمون لامبدای ویلکز تمرکز مجدد مثبت
۰٫۰۰۵	۷	۵	۹٫۳۵۸	۰٫۱۳۰	آزمون لامبدای ویلکز تمرکز مجدد برنامه ریزی
۰٫۱۱۰	۷	۵	۲٫۷۴۶	۰٫۳۳۸	آزمون لامبدای ویلکز ارزیابی مجدد مثبت
۰٫۰۲۳	۷	۵	۵٫۴۷۵	۰٫۲۰۴	آزمون لامبدای ویلکز دیدگاه پذیری

بر (پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد برنامه-ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه پذیری) اثر بخش است. بنابراین فرضیه تحقیق تایید می‌شود جهت بررسی تاثیر این آموزش بر تک تک مقیاسها به بررسی نتایج جدول کوواریانس زیر می‌پردازیم.

همانطور که در جدول نشان داده شده است اثر لامبدای ویلکز در گروهها ($p=0/001$) و ($F=57/980$) می‌باشد که نشان می‌دهد، آموزش خود دلگرم سازی در استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی هیجان سازش یافته به طور کلی به عنوان متغیر ترکیبی

جدول ۴: کوواریانس و اثرات بین آزمودنی‌ها

منبع تغییرات	متغیر وابسته	مجموع مجزورات (SS)	درجه آزادی	میانگین مجزورات M.S	F	Sig.	اندازه اثر
	پس آزمون پذیرش	۶۳٫۴۳۸	۱	۶۳٫۴۳۸	۹٫۱۵۸	۰٫۰۱۲	۰٫۴۵۴
	پس آزمون تمرکز مجدد مثبت	۷۷٫۵۴۰	۱	۷۷٫۵۴۰	۱۲٫۶۲	۰٫۰۰۵	۰٫۵۳۴
گروه	پس آزمون تمرکز مجدد برنامه ریزی	۵٫۷۲۰	۱	۵٫۷۲۰	۰٫۷۶۲	۰٫۴۰۱	۰٫۰۶۵
	پس آزمون ارزیابی مجدد مثبت	۱۰۹٫۵۵۸	۱	۱۰۹٫۵۵۸	۸	۰٫۰۰۱	۰٫۸۱۶
	پس آزمون دیدگاه پذیری	۶۶٫۱۹۹	۱	۶۶٫۱۹۹	۳۰٫۵۴	۰٫۰۰۱	۰٫۷۳۵
					۲		

آماري در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار است ولی در مورد تمرکز مجدد برنامه‌ریزی ($p=0/401$) و ($F=0/762$) از لحاظ آماری در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار نیست. در نتیجه می‌توان گفت که متغیر مستقل باعث ایجاد تفاوت در مورد زیرمقیاسهای پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری بین دو گروه آزمایش و گواه شده

نتایج جدول تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان می‌دهد که عامل گروه یا مداخله انجام شده روی گروه آزمایش، در مورد زیر مقیاسهای پذیرش ($p=0/012$) و تمرکز مجدد مثبت ($F=9/158$) و ($p=0/005$) و ($F=12/627$) و ارزیابی مجدد مثبت ($p=0/001$) و ($F=48/638$) و دیدگاه‌پذیری ($F=30/542$) از لحاظ

قرار گرفته است. همچنین اندازه اثر مداخله بر زیر مقیاس‌های پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری به ترتیب برابر ۰/۴۵۴، ۰/۵۳۴، ۰/۸۱۶ و ۰/۷۳۵ بوده است.

فرضیه دوم: آموزش خود دلگرم سازی استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی هیجان (سازش نیافته) را در زنان سرپرست خانوار کاهش می‌دهد.

است ولی باعث ایجاد تفاوت معناداری در مورد زیرمقیاس تمرکز مجدد برنامه‌ریزی نشده است. لذا فرضیه محقق پیرامون تاثیر آموزش خود دلگرم سازی در تغییر زیرمقیاس‌های (پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری) در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه که آموزشی دریافت نکرده بودند، مورد تأیید

جدول ۵: آزمون لامبدای ویلکز

سطح معناداری	خطای درجه آزادی	درجه آزادی	F	ارزش	آزمون لامبدای ویلکز
۰/۰۰۳	۹	۴	۹/۶۹۰	۰/۱۸۸	آزمون لامبدای ویلکز گروهها
۰/۱۳۸	۹	۴	۲/۳۰۱	۰/۴۹۴	آزمون لامبدای ویلکز ملامت خویش
۰/۶۰۴	۹	۴	۰/۷۱۳	۰/۷۵۹	آزمون لامبدای ویلکز نشخوارگیری
۰/۰۱۱	۹	۴	۶/۲۶۷	۰/۲۶۴	آزمون لامبدای ویلکز فاجعه سازی
۰/۴۲۰	۹	۴	۱/۰۸۳	۰/۶۷۵	آزمون لامبدای ویلکز ملامت دیگران

ترکیبی بر (ملامت خویش، نشخوارگیری، فاجعه سازی، ملامت دیگران) اثر بخش است. بنابراین فرضیه تحقیق تایید می‌شود جهت بررسی تاثیر این آموزش بر تک تک مقیاسها به بررسی نتایج جدول کوواریانس زیر می‌پردازیم.

همانطور که در جدول نشان داده شده است اثر لامبدای ویلکز در گروهها ($p=0/003$) و ($F=9/690$) می‌باشد که نشان می‌دهد، آموزش خود دلگرم سازی در کاهش استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی هیجانهای سازش نیافته به طور کلی به عنوان متغیر

جدول ۶: کوواریانس و اثرات بین آزمودنی‌ها

منبع تغییرات	متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	Sig.	اندازه اثر
پس آزمون ملامت خویش	۳۷/۴۰۹	۱	۳۷/۴۰۹	۱۱/۶۷۸	۰/۰۰۵	۰/۴۹۳	
پس آزمون نشخوارگیری	۵۹/۳۲۵	۱	۵۹/۳۲۵	۱۲/۵۴۳	۰/۰۰۴	۰/۵۱۱	گروه
پس آزمون فاجعه سازی	۹/۰۲۸	۱	۹/۰۲۸	۱/۶۷۹	۰/۲۱۹	۰/۱۲۳	
پس آزمون ملامت دیگران	۱۹/۸۶۲	۱	۱۹/۸۶۲	۳/۰۴۱	۰/۱۰۷	۰/۲۰۲	

نیز کاهش استفاده از راهبردهای شناختی ملامت خویش و نشخوارگری، در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است. گراس، مونوز (۱۹۹۵)، بیان می‌کنند که پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند هر اندازه توانایی سازگاری افراد در رویارویی با تنیدگی، مشکلات زندگی بالاتر یا بیشتر باشد به همان اندازه شخص قادر خواهد بود سلامت روانی و اجتماعی خود را در سطح بهتری نگه دارد و به شیوه مثبت، سازگاران و کارآمد به حل و فصل مشکلات خویش پردازد. لذا نتایج این پژوهش با نتایج کانگ و همکاران (۲۰۱۲)، شوناکر (۱۹۸۰)؛ به نقل از باهلن و دینتر، (۲۰۰۱)، مونیر (به نقل از شوناکر، ۱۹۹۱)؛ باهلن و دینتر، (۲۰۰۱)، کاسپانر و همکاران (۲۰۱۰)، علی محمدی و همکاران (۱۳۹۰)، صفاری نیا و مهمان‌نوازان (۱۳۹۳)، همسو می‌باشد. در واقع تمام این پژوهشگران نشان دادند که آموزش مهارت‌های روانشناختی بر افزایش استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی سازش یافته و کاهش استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی سازش نیافته، موثر می‌باشد و همچنین بیانگر تاثیر آموزش دلگرم سازی بر افزایش توانمندی‌های روانشناختی افراد به صورت بهبود ارتباطات اجتماعی و اثربخشی بر تنظیم هیجان، افزایش عزت نفس، خوش بینی و روبرو شدن با مشکلات با دید مثبت‌تر و دوستانه تر و کاهش احساسات منفی مانند افسردگی و احساس کهنتری می‌باشد که

نتایج جدول تحلیل کواریانس چند متغیری نشان می‌دهد که عامل گروه یا مداخله انجام شده روی گروه آزمایش، در مورد زیر مقیاس‌های ملامت خویش ($p=0/005$ و $F=11/678$) و نشخوارگیری ($p=0/004$ و $F=12/543$) از لحاظ آماری در سطح $0/05$ معنی‌دار است ولی در مورد فاجعه‌سازی ($p=0/219$) و ملامت دیگران ($F=1/679$) و ملامت دیگران ($p=0/107$ و $F=3/041$) از لحاظ آماری در سطح $0/05$ معنی‌دار نیست. در نتیجه می‌توان گفت که متغیر مستقل باعث ایجاد تفاوت در مورد زیر مقیاس‌های ملامت خویش و نشخوارگیری بین دو گروه آزمایش و گواه شده است ولی باعث ایجاد تفاوت معناداری در مورد زیرمقیاس فاجعه‌سازی و ملامت دیگران نشده است. لذا فرضیه محقق پیرامون تاثیر آموزش خود دلگرم سازی در تغییر زیر مقیاس‌های (ملامت خویش، نشخوارگیری) در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه که آموزشی دریافت نکرده بودند، مورد تائید قرار گرفته است. همچنین اندازه اثر مداخله بر زیر مقیاس‌های ملامت خویش، نشخوارگیری به ترتیب برابر $0/493$ ، $0/511$ بوده است.

بحث

نتایج داده‌های این پژوهش نشان داده است که آموزش خود دلگرم‌سازی بر راهبردهای تنظیم شناختی گروه آزمایش اثربخشی داشته است، بدین صورت که این مداخله، سبب افزایش استفاده از راهبردهای شناختی پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، و ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری، و

این احساس کهنتری بنابر نظریه آدلر، شخص را به سمت رفتار ضعیف و مشکلات هیجانی سوق می‌دهد. در پژوهش حاضر نیز نتایج نشان دهنده تاثیر آموزش خود دلگرم سازی بر افزایش استفاده از راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در زیر مقیاس‌های سازگارانه یا انطباقی پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، و ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه پذیری، شده است و معنی‌دار نشدن زیر مقیاس تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، این گونه قابل تبیین است که ممکن است آزمودنی به زمان بیشتری برای سنجش عملکرد خود در مواجهه با مشکلات نیاز داشته باشد و چنانچه این زمان لازم باشد طبیعی است که تغییری بلافاصله پس از پایان جلسات مشاهده نشود.

یافته‌های این پژوهش نشان داده است که آموزش خود دلگرم سازی توانست موجب کاهش استفاده از راهبردهای شناختی ملامت خویش و نشخوارگری شود. در تبیین اثربخشی آموزش خود دلگرم سازی بر افزایش استفاده از راهبردهای سازش یافته تنظیم شناختی هیجان و کاهش راهبردهای سازش نیافته آن، می‌توان گفت که، در جلسات این آموزش بر تفکر محبت-آمیز، بهبود روابط مثبت، گفتگوی درونی مثبت، هدف-گرایی، بررسی نقش خود در موقعیتهای دشوار، شناخت و مبارزه با اشتباهات اساسی زندگی (سلیمی بجستانی، عسلی طالکویی، ۱۳۹۲)، پرداخته می‌شود و بنابراین با وجود این آموزشها و تمرینات مربوط به آن در هر جلسه، افراد تحت آموزش، توانایی‌های شناختی

خود را در شناسایی مسایل و چگونگی چالش با آنها را می‌یابند و به دنبال این چالش‌ها به دلگرم سازی خود و دیگری نیز می‌پردازند، در واقع دلگرم سازی، همه‌ی آن چیزی است که از یک فرد، انسان دیگری با این مشخصات می‌سازد: احساس بهتر، کارکردهای موثرتر، غلبه موثرتر بر مشکلات، اعتماد به نفس بالاتر، داشتن رغبت بیشتر برای مشارکت در امر سلامت دیگران و به طور کلی جامعه. فرد احساس می‌کند به قدر کافی انسان خوبی است و توسط دیگران پذیرفته شده است و همواره احساس می‌کند که "من می‌توانم" (کارنز و کارنز، ۱۹۹۸؛ به نقل از راثرت و رید، ۲۰۰۱). بنابر با ارائه آموزش خود دلگرم سازی، افزایش استفاده از راهبردهای شناختی پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، و ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه پذیری، و کاهش استفاده از راهبردهای شناختی ناسازگارانه (غیرانطباقی) ملامت خویش و نشخوارگری مورد انتظار می‌باشد. که این یافته‌ها با پژوهش‌های پیشین همخوان است.

نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر موید این است که آموزش خود دلگرم سازی بر مبنای مفاهیم شوناکر مبتنی بر نظریه آدلر موجب افزایش استفاده از راهبردهای شناختی پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، ارزیابی مجدد مثبت، دیدگاه‌پذیری و نیز کاهش استفاده از راهبردهای شناختی ملامت خویش و نشخوار فکری در تنظیم شناختی هیجان‌ها شده است. لذا با توجه به تاثیر

سپاسگزاری و تشکر

ضمن تشکر فراوان از اساتیدگرامیم در این مقاله، از جناب آقای دکتر فایق یوسفی نیز بسیار سپاسگزار می‌باشم که با راهنمایی‌های علمی خود مرا در این مطالعه یاری نمودند.

References

Abdi, Salman; Babapoor Kheir Aldin, Jalil, Fathi. (2010), Relation of cognitive emotion regulation styles and public health among students, Scientific- research journal of Medical Sciences University of the Islamic Republic of Iran, 8th Year, No. 4, pp. 258-264.(Persian)

Alimohamadi, Mehdi; Sohrabi, Faramarz; Karami, Abolfazl. (2011), Exploring effectiveness of training encouragement on reducing depression among soldiers, Military psychology quarterly journal, Second year, 6th year, pp. 17-26.(Persian)

Angermeyer MC, Kilian R, Wilms HU, Wittmund B.(2006). Quality of life of spouses of mentally ill people. Int J Soc Psychiatry. 52(3):278-85. 11- Ingram RE, Miranda J, Segal ZV. Cognitive vulnerability to depression. New York: Guilford Press; 1998.

Bahlmann,R. & Dinter, L,D.(2001).Encouragement self-encouragement. An Effect study of the Encouragement Training Schoenaker-Concept. The Journal of Individual Psychology,Vol57,No 37,pp 273-288.

Brackett,M. A., & Salovey, P. (2004). Measuring emotional intelligence as a mental ability with the Mayer-Salovey-Caruso Emotional Intelligence Test. In G. Geher (Ed.), Measurement of emotional intelligence (pp. 179-194). Hauppauge, NY: Nova Science Publishers

Caspaner, L. L., Fijaco De Milla, A. D. A., & Prins, L. H. (2010). Work Relations That Enhance the Weil -Being of Organizations and Individuals.The Journal of Individual Psychology, Vol. 62, No. 1, pp. 81 -84.

معنی‌دار این آموزش بر تنظیم شناختی هیجان، می‌توان از این آموزش برای سایر زنان آسیب دیده اجتماعی و آسیب دیده از تنش‌های خانوادگی نیز به کار برد. به عبارت واضح تر کسانی که در دورانی از "دلسردی" به سر می‌برند.

Cheston, S, E. (2000).spirituality of encouragement . The Journal of individual psychology. 56(3), 296-304.

Carns, M. R & Carns, W.(1998). "A Review of the Profession Literature Concerning the Consistency of the Definition and Application of Adlerian Encouragement," The Journal of Individual Psychology, 54, 72-89.

Cheeseman, S., Ferguson, C., Cohen, L.(2011) . The Experience of Single Mothers: Community and Other External Influences Relating to Resilience. The Australian Community Psychologist Volume 23 No 2 .

Coyne G.(2003). An investigation of coping skills and quality of life among single sole supporting mothers. International Journal of Anthropology; 18(3): 127-38.

Dinkmeyer, D. (1972). Use of the encouragement process in Adlerian counseling. Personnel and Guidance Journal, 51(3), 177-181.

Davis Madeline.(2014). Heart in Expression: An Art Therapy Program for Adolescents and the Development of Emotion Regulation Skill Building. A Summary Paper Presented to The Faculty of the Adler Graduate School. In Partial Fulfillment of the Requirements for The Degree of Master of Arts in Adlerian Counseling and Psychotherapy.

Eckstein, D, Belongia, M & Elliott-Applegate, G, (2000). "The Four Directions of Encouragement Within Families," The Family Journal: Counseling And Therapy for Couples And Families 8(4): 406-415.

Garnefski, N. Teerds, J. Kraaij, V. Legerstee, J. Kommer, T. (2003). Cognitive emotion regulation strategies and depressive symptoms: Differences between males and females. *Pers Individual Dif*.5 :603-11.

Gliebe, Sudi Kate. (2013). A Study of the Relationship Between Cognitive Emotion Regulation, Optimism, and Perceived Stress Among Selected Teachers in Lutheran Schools. *Lutheran Education Journal*.
<http://lej.cuchicago.edu/>

Gross, JJ. Munoz, RF. (1995). Emotion regulation and mental health. *Clin Psychol* ;5(2):151-64.

Hasani, Jafar; Miraghaee, Alimohamad (2011), Relation of cognitive emotion regulation strategies with the suicide ideation, *Scientific-research journal of contemporary psychology*, 7(1), pp. 61-72.

Herbst, Chris. (2010). "Footloose and Fancy Free? Two Decades of Single Mothers' Subjective Well-Being." Working Paper.

Ingram RE, Miranda J, Segal ZV. (1998). Cognitive vulnerability to depression. New York: Guilford Press.

Issazadegan, A.; Shiekhy, S. (2011). The Relationship between optimism and Emotion regulation strategies with General health. *Journal of Urmia Nursing & Midwifery Faculty*; Nov/Dec 2011, Vol. 9 Issue 5, p1, (Persian).

Jane-Llopis E, Anderson P. (2006). Mental health promotion and mental disorder prevention across European member states: A collection of country stories. Luxembourg: European Communities.

John, O. O., & Gross, J. J. (2004). Healthy and unhealthy emotion regulation: Personality processes, individual differences, and life span development. *Journal of Personality*, 72, 1301-1334.

Kang, Gyeongmi. Park, Taesoo. Han, Sanghoon. Park, Junghwan. (2012). The Effects of an Encouragement Program on Inferiority Feeling and Self-esteem of

Children. *Communications in Computer and Information Science* Volume 341, 2012, pp 317-324.

Kanz, J. E. (2001). The applicability of individual psychology for work with conservative Christian clients. *The Journal of individual psychology*. 57(4):343-353.

Meyer, Bruce D., and Sullivan James Xavier. (2010). "Further Results On Measuring the Well-Being of the Poor Using Income and Consumption." The Harris School of Public Policy Studies Working Paper #07.19.

Mosak, H, H & Manianiaci, M, p, (1999). A Primer of Adlerian Psychology: The Analytic-Behavioral-Cognitive Psychology of Alfred Adler, Philadelphia: PA 19106.

Rasmussen, P. R. (2003). The adaptive purpose of emotional expression: A lifestyle elaboration. *Journal of Individual Psychology*, 59(4), 388-409.

Rathert, G. H. & Reed, D. (2001). The effectiveness of electronically communicated Encouragement on student performance [Brochure]. Sam Houston state university.

Safarina, Majid; Mehmannaevan, Ashraf (2014), Effects of training self-encouragement on promoting daringness skills and public self-efficacy among women headed households, *Scientific-research journal*, Fifth year, No. 4. (Persian)

Salimi Bejestani, Hussein; Asali, Talkoee. (2014), Self-encouragement, Quarterly journal of education development, School counselor, Ninth circ. (Persian)

Sedaghat Poor, Somaye. (2009), effectiveness of Shoemaker's encouragement on mental health and marital satisfaction of the spouses of the veterans in Tehran, M.A. thesis, Tabatabaee University. (Persian)

Sutherland, Judy. Waldman, Gwenn and Collins, Carolyn. (2010). Art Therapy Connection: Encouraging Troubled Youth

to Stay in School and Succeed. Journal of the American Art Therapy Association, 27(2) pp. 69-74 .

Taghizade, Marzye; Artidar, Tayebe.(2008), Women-headed households in the light of Law (first version), Tehran: Soore Mehr Publication, Charitable Sedighin Institute.(Persian)

Taremian, Farhad (2009), Life skills. (Second version), Tehran: Tarbyat publication

Watts,R,E.(2008).Adleran Therapy as a relational constructivist approach. The family Journal: counseling and therapy for couples and families. 11(2):139-147.

Zare' Hussein; Abdulla Zade, Hasan. (2012), Measurement scales in cognitive psychology, (First circ.), Tehran: Ayeezh publication.(Persian)